KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 06.12.2004
COM(2004)776 końcowy

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węglika wolframu oraz stapianego węglika wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

Dnia 8 kwietnia 2003 r. Komisja wszczęła postępowanie przeglądowe związane z wygaśnięciem środków dotyczących przywozu na teren Wspólnoty węglika wolframu oraz stapianego węglika wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Przegląd wykazał, iż istnieje ryzyko utrzymania wyrządzającego szkodę dumpingu oraz że w razie uchylenia środków szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy byłaby jeszcze poważniejsza.

Wnosi się zatem o przyjęcie przez Radę załączonego wniosku dotyczącego rozporządzenia.

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA RADY

nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węglika wolframu oraz stapianego węglika wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[1] (dalej „rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

(1) Rozporządzeniem (EWG) nr 2737/90[2] Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe wynoszące 33 % na przywóz węglika wolframu i stapianego węglika wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (dalej „ChRL"); decyzją 90/480/EWG[3] Komisja przyjęła zobowiązania dotyczące produktu podlegającego środkom podjęte przez dwóch głównych eksporterów.

(2) W następstwie wycofania zobowiązań przez dwóch chińskich eksporterów, o których mowa, Komisja nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 2286/94[4] tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz rozpatrywanych produktów.

(3) Rozporządzeniem (WE) nr 610/95[5] Rada zmieniła rozporządzenie (EWG) nr 2737/90 i nałożyła na przywóz węglika wolframu i stapianego węglika wolframu ostateczne cło wynoszące 33 %; w rezultacie postępowania przeglądowego, które zostało wszczęte na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego (dalej „poprzednie dochodzenie przeglądowe"), środki te zostały przedłużone na następny okres pięcioletni rozporządzeniem (WE) nr 771/98[6].

---

1 Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str.12)
2 Dz.U. L 264 z 27.9.1990, str. 7
3 Dz.U. L 264 z 27.9.1990, str. 59
4 Dz.U. L 248 z 23.9.1994, str. 8
5 Dz.U. L 64 z 22.3.1995, str. 1
6 Dz.U. L 111 z 9.4.1998, str. 1

2. Obecne dochodzenie

(4) W następstwie opublikowania obwieszczenia o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących środków antydumpingowych dotyczących węglika wolframu i stapianego węglika wolframu pochodzących z ChRL[7] 9 stycznia 2003 r. Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu związanego z wygaśnięciem środków od organizacji Eurometaux (dalej „wnioskodawca") w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 80 %, całkowitej produkcji we Wspólnocie; wniosek oparto na tym, iż wygaśnięcie środków prawdopodobnie spowodowałoby utrzymanie się lub ponowne wystąpienie dumpingu, a tym samym mogłoby spowodować szkodę dla przemysłu Wspólnoty.

(5) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, iż istnieją wystarczające przesłanki dla wszczęcia postępowania przeglądowego, Komisja wszczęła dochodzenie, na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego[8].

3. Wniosek o przegląd tymczasowy

(6) Dnia 25 listopada 2003 r. Komisja otrzymała od wnioskodawcy wniosek o przegląd tymczasowy, w imieniu producentów reprezentujących znaczną część całkowitej produkcji we Wspólnocie.

(7) Wnioskodawca twierdził, że na rynku pojawił się nowy typ produktu, który ma takie same podstawowe własności fizyczne i chemiczne oraz przeznaczenie jak produkt, do którego odnoszą się obowiązujące środki dotyczące przywozu węglika wolframu oraz stapianego węglika wolframu pochodzących z ChRL. Wnioskodawca twierdził, iż nowy typ produktu, chociaż nie podlega środkom, jest w rzeczywistości częścią produktu, o którym mowa. Wnioskodawca twierdził, iż w rezultacie istniejące środki przestały być wystarczające do przeciwdziałania dumpingowi, który powoduje szkodę, oraz iż zakres środków powinien być w związku z tym zmieniony w taki sposób, aby nowy typ produktu został objęty definicją produktu.

(8) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, iż istnieją wystarczające przesłanki uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu tymczasowego, 31 marca 2004 r.[9] Komisja wszczęła postępowanie przeglądowe zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ograniczone w zakresie do definicji rozpatrywanego produktu. W chwili obecnej dochodzenie nadal trwa.

4. Strony zainteresowane dochodzeniem

(9) Komisja oficjalnie powiadomiła producentów, importerów i użytkowników, jak również eksporterów w ChRL o wszczęciu postępowania przeglądowego.

(10) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swojego stanowiska na piśmie oraz złożenia wniosku o umożliwienie złożenia wyjaśnień ustnych w terminie przewidzianym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

---

[7] Dz.U. C 166 z 12.7.2002, str. 2.
[8] Dz.U. C 84 z 8.4.2003, str. 2.
[9] Dz.U C 81 z 31.3.2004, str. 8.

(11) Komisja wysłała kwestionariusz do wszystkich znanych stron zainteresowanych i otrzymała odpowiedzi od trzech producentów-wnioskodawców ze Wspólnoty, jednego innego producenta Wspólnoty, jednego importera, który jest także użytkownikiem produktu, o którym mowa, siedmiu eksporterów-producentów, jednego handlowca z siedzibą w Hongkongu, jednego handlowca-importera w Niemczech oraz jednego producenta w kraju analogicznym. Wszystkie strony przedstawiły swoje stanowisko na piśmie, a zainteresowanym umożliwiono złożenie wyjaśnień ustnych.

(12) Komisja zebrała i zweryfikowała wszelkie informacje, które uznała za niezbędne dla celów dochodzenia, oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci Wspólnoty

- Wolfram Bergbau und Hütten-GmbH Nfg.KG., St Peter, Austria
- H. C. Starck GmbH & Co. KG, Goslar, Niemcy
- Eurotungstène poudres S.A., Grenoble, Francja

b) importerzy-użytkownicy we Wspólnocie

Harditalia SpA oraz F.I.L.M.S. SpA, Anzola D'ossola, Włochy (spółki powiązane)

c) eksporterzy w ChRL

- Nanchang Cemented Carbide Co., Ltd., Nanchang, prowincja Jiangxi
- Xiamen Golden Egret Special Alloy Co., Ltd., Xiamen, prowincja Fujian
- Zhuzhou Cemented Carbide Works Import & Export Company, Zhuzhou, prowincja Hunan
- Zigong Cemented Carbide Corp., Ltd., Zigong City, prowincja Syczuan

d) producent w kraju analogicznym

- Osram Sylvania Inc., Towanda, Pensylwania, Stany Zjednoczone Ameryki

5. Okres dochodzenia

(13) Dochodzenie dotyczące utrzymania się i/lub ponownego wystąpienia dumpingu, a tym samym szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2002 r. do 31 grudnia 2002 r. (dalej „okres dochodzenia"); badanie tendencji istotnych dla oceny prawdopodobieństwa utrzymania się dumpingu i ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od 1998 r. do końca okresu dochodzenia (dalej „okres rozpatrywany").

6. Produkt rozpatrywany i produkt podobny

6.1. Produkt rozpatrywany

(14) Przypomina się, iż wskutek domniemanego pojawienia się na rynku nowego typu produktu, o takich samych właściwościach fizycznych i chemicznych oraz

przeznaczeniu jak produkt, którego dotyczą środki, 31 marca 2004 r. rozpoczęty został przegląd tymczasowy o zakresie ograniczonym do definicji rozpatrywanego produktu (patrz akapity od [6] do [8]).

(15) Jednakże produkt rozpatrywany w obecnym przeglądzie jest tym samym produktem, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2737/90 i jego późniejszych zmianach, tj. węglikiem wolframu i stapianym węglikiem wolframu, objętymi kodem CN 2849 90 30.

(16) Węglik wolframu i stapiany węglik wolframu są związkami węgla i wolframu wytwarzanymi w procesie obróbki termicznej (nawęglanie w pierwszym przypadku i stapianie w drugim przypadku); oba są półproduktami, używanymi do wytwarzania elementów ze stopów twardych, np. narzędzi skrawających z węglików spiekanych oraz elementów odpornych na zużycie, w powłokach odpornych na ścieranie, w świdrach do odwiertów naftowych i górniczych, jak również w ciągadłach i końcówkach do rozciągania i kucia metali.

(17) Niektórzy eksporterzy dowodzili, iż węglik wolframu oraz stapiany węglik wolframu są różnymi produktami; opierano się na twierdzeniu, iż ich procesy produkcyjne są zupełnie różne, a także różne jest ich przeznaczenie.

(18) Przypomina się, iż w akapicie (11) rozporządzenia Rady (WE) nr 771/98 mowa jest o tym, iż dochodzenie wykazało, że chociaż procesy produkcyjne są różne, węglik wolframu oraz stapiany węglik wolframu mają ten sam skład chemiczny (oba składają się z około od 92 do 94 % wolframu i od 4 do 6 % węgla) oraz pochodzą z tego samego etapu łańcucha produkcyjnego wolframu, tj. pomiędzy sproszkowanym wolframem a narzędziami węglikowymi i odpornymi na zużycie materiałami; ponadto ich przeznaczenie w przemyśle jest podobne, tj. jako elementu utwardzającego powierzchnie; chociaż w przypadku pewnych szczególnych i ograniczonych zastosowań, w których wymagana jest większa odporność na zużycie i ścieranie, używa się tylko stapianego węglika wolframu, stapiany węglik wolframu oraz węglik wolframu są na ogół zamienne; dlatego też w poprzednim dochodzeniu przeglądowym ustalono, iż na potrzeby dochodzenia węglik wolframu oraz stapiany węglik wolframu są jednym produktem.

(19) Nie przedstawiono żadnego nieodpartego argumentu, który uzasadniałby zmianę podejścia, prowadząc do innych wniosków niż te, które wyciągnięto z poprzedniego dochodzenia przeglądowego. Ponadto na rynku nie ma znaczącej różnicy w cenie pomiędzy stapianym węglikiem wolframu a węglikiem wolframu, ponieważ dodatkowe przetwarzanie w przypadku stapianego węglika wolframu jest równoważone przez mniej dokładną selekcję rozmiaru ziarna; tym samym na potrzeby niniejszego dochodzenia węglik wolframu oraz stapiany węglik wolframu są uważane za jeden produkt, o tych samych podstawowych własnościach.

6.2. Produkt podobny

(20) Jak ustalono w poprzednich dochodzeniach, niniejsze dochodzenie przeglądowe potwierdziło, że produkty eksportowane przez CHRL oraz te produkowane i sprzedawane przez producentów Wspólnoty i producentów w kraju analogicznym są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ponieważ mają zasadniczo takie same własności fizyczne oraz przeznaczenie.

B. PRAWDOPODOBIEŃSTWO UTRZYMYWANIA SIĘ LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Uwagi wstępne

(21) Tytułem informacji ogólnych przypomina się, że przywóz rozpatrywanego produktu z ChRL w czasie dziewięciomiesięcznego okresu dochodzenia, które zakończyło się nałożeniem środków w 1990 r., wynosił 117 ton, co stanowiło 5,3 % udziału w rynku; określony wtedy margines dumpingu wynosił 73,13 %. W okresie poprzedniego dochodzenia przeglądowego przywóz wyniósł 234 tony, stanowiąc 5% udziału w rynku, podczas gdy margines dumpingu wynosił 30,6 %.

2. Status gospodarki rynkowej oraz kraj analogiczny

(22) Przypomina się, że żaden z eksporterów rozpatrywanego produktu nie otrzymał statusu gospodarki rynkowej w poprzednich dochodzeniach. Współpracujący eksporterzy dowodzili, iż możliwość przyznania statusu gospodarki rynkowej powinna zostać zbadana na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, oświadczając, że w rozporządzeniu podstawowym nie ma żadnych postanowień, które uniemożliwiałyby przyznanie współpracującym eksporterom w przeglądzie statusu gospodarki rynkowej na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(23) Przypomina się, że obecne dochodzenie jest przeglądem związanym z wygaśnięciem środków, w rezultacie którego środki mogą być jedynie uchylone lub utrzymane, ale nie mogą być zmienione. Zgodnie ze stałą praktyką instytucji ubieganie się o status gospodarki rynkowej powinno mieć tym samym miejsce w ramach przeglądu tymczasowego, ponieważ w wyniku takiego przeglądu tymczasowego poziom środków może zostać zmieniony.

(24) Współpracujący eksporterzy podawali także w wątpliwość wybór Stanów Zjednoczonych Ameryki jako właściwego państwa trzeciego o gospodarce rynkowej (dalej „kraj analogiczny”), wskazując różnicę w PKB na mieszkańca pomiędzy ChRL a Stanami Zjednoczonymi Ameryki jako przyczynę nietrafności wyboru; współpracujący eksporterzy wnosili o wyznaczenie w zamian Republiki Korei lub Republiki Czeskiej, na tej podstawie, iż PKB na mieszkańca był bliższy poziomowi PKB w ChRL.

(25) Kwestia PKB na mieszkańca nie jest uważana za czynnik rozstrzygający w przypadku podejmowania decyzji w sprawie odpowiedniego kraju analogicznego; Stany Zjednoczone Ameryki zostały uznane za właściwy kraj analogiczny w poprzednim przeglądzie i nie stwierdzono żadnej zmiany okoliczności, która czyniłaby ten wybór niewłaściwym w obecnym dochodzeniu. Ponadto nie przedstawiono żadnych przekonujących dowodów na to, iż Republika Korei lub Republika Czeska byłyby bardziej odpowiednie.

(26) Osram Sylvania Inc., producent rozpatrywanego produktu w Stanach Zjednoczonych Ameryki, zaoferował współpracę przy dochodzeniu i zostało odpowiednio sprawdzone, czy sprzedaż krajowa przedsiębiorstwa Osram Sylvania Inc. była znacząca w porównaniu z ilością rozpatrywanego produktu wywożonego z ChRL. Ustalono, iż wielkość sprzedaży krajowej przedsiębiorstwa Osram Sylvania Inc. W odniesieniu do odbiorców krajowych, oraz w zwykłym obrocie handlowym, znacząco

przekraczała 5 % eksportu chińskich eksporterów do Wspólnoty, co jest konieczne, jeśli wartość normalna ma być oparta na krajowych cenach sprzedaży.

(27) W związku z tym, na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, postanowiono utrzymać wybór Stanów Zjednoczonych Ameryki jako kraju analogicznego w obecnym postępowaniu oraz wykorzystać sprzedaż krajową przedsiębiorstwa Osram Sylvania Inc. jako podstawę do ustalenia wartości normalnej.

3. Wartość normalna

(28) Zbadano, czy krajowa sprzedaż przedsiębiorstwa Osram Sylvania Inc. niezależnym odbiorcom może być uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(29) Ustalono, iż średnia ważona cena sprzedaży we wszystkich transakcjach sprzedaży w okresie dochodzenia była wyższa niż średnia ważona kosztów jednostkowych produkcji. Dlatego też całość sprzedaży krajowej została uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym.

(30) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego normalna wartość została oparta na cenach całej sprzedaży krajowej węgliku wolframu i stapianego węglika wolframu Osram Sylvania Inc. niezależnym odbiorcom w Stanach Zjednoczonych Ameryki w okresie dochodzenia.

4. Cena eksportowa

(31) Pięciu z siedmiu współpracujących eksporterów reprezentowało prawie cały eksport z ChRL do niezależnych odbiorców na terenie Wspólnoty w okresie dochodzenia Dwaj pozostali współpracujący eksporterzy nie wywozili rozpatrywanego produktu do Wspólnoty w okresie dochodzenia. Cena eksportowa mogła być zatem ustalona zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego (tj. na podstawie cen rzeczywiście pobranych przez pięciu współpracujących eksporterów).

5. Porównanie

(32) W celu zapewnienia porównywalności, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, dokonano dostosowań w zakresie różnic ze względu na transport, opakowanie, ubezpieczenie, koszty kredytu, warunki płatności, koszty manipulacyjne i dodatkowe, które zostały poniesione, i wykazano, iż miały one wpływ na ceny i ich porównywalność.

6. Margines dumpingu

(33) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego wartość normalna została porównana z ceną eksportową. Obie zostały wyliczone na poziomie *ex-factory*, a porównanie zostało dokonane na tym samym poziomie obrotu.

(34) W celu obliczenia marginesu dumpingu średnia normalna wartość ważona została porównana z ważoną średnią ceną eksportową na teren Wspólnoty na poziomie *ex-factory* oraz na tym samym poziomie obrotu. Porównanie to wykazało istnienie dumpingu na poziomie około 31 %, co jest bliskie obecnemu poziomowi cła antydumpinowego.

7. Prawdopodobieństwo utrzymania dumpingu

(35) Ponieważ nie zaprzestano dumpingu, badano, czy istnieje prawdopodobieństwo utrzymania wywozu rozpatrywanego produktu po cenach dumpingowych. W tym kontekście wzięto pod uwagę takie czynniki, jak zdolności produkcyjne producentów rozpatrywanego produktu w ChRL oraz ich ceny sprzedaży do innych państw trzecich oraz na rynku krajowym w ChRL.

7.1. Wolne moce produkcyjne

(36) Jak wspomniano w akapicie (31), w okresie dochodzenia pięciu współpracujących eksporterów z ChRL wywoziło rozpatrywany produkt na teren Wspólnoty.

(37) Dwóch z tych eksporterów produkowało samodzielnie rozpatrywany produkt, tj. produkcji i sprzedaży eksportowej dokonywała ta sama osoba prawna.

(38) Dwóch kolejnych eksporterów było powiązanych z przedsiębiorstwami produkcyjnymi, tj. produkcji oraz sprzedaży eksportowej dokonywały dwie odrębne, ale powiązane ze sobą osoby prawne.

(39) Piąty eksporter nie miał powiązanego przedsiębiorstwa produkcyjnego; jego produkty były natomiast nabywane od producentów/eksporterów wymienionych w akapitach (37) i (38), a następnie wywożone.

(40) Czterech eksporterów z zapleczem produkcyjnym miało łączne teoretyczne[10] moce produkcyjne wynoszące 9850 ton w okresie dochodzenia, a całkowita produkcja wyniosła 8460 ton, co stanowi współczynnik wykorzystania wynoszący 86 %. Czterech produkujących eksporterów ma zatem wolne moce produkcyjne w wysokości 1390 ton, co odpowiada 21,5 % obliczonego zużycia rozpatrywanego produktu na wolnym rynku (6461 ton) [11];

(41) Dwóch pozostałych współpracujących eksporterów, którzy nie eksportowali rozpatrywanego produktu na teren Wspólnoty w okresie dochodzenia, także podało informacje dotyczące produkcji oraz sprzedaży w okresie dochodzenia. Jeden z tych dwóch eksporterów jest handlowcem nieposiadającym własnej produkcji, drugi miał moc produkcyjną wynoszącą w przybliżeniu 200 ton, a jego rzeczywista produkcja wynosiła w okresie dochodzenia 49 ton.

(42) Połączone moce siedmiu eksporterów wyniosły 10 050 ton. Siedmiu eksporterów miało wolne moce produkcyjne wynoszące 1541 ton w okresie dochodzenia, co stanowi około 24 % wolnorynkowego zużycia we Wspólnocie, określonego w akapicie (41) powyżej. Te wolne moce wyraźnie wskazują, że chińscy eksporterzy mogliby zdecydować się na znaczne zwiększenie eksportu rozpatrywanego produktu

---

[10] Moce produkcyjne zostały ustalone na podstawie maksymalnej godzinowej wydajności zainstalowanych maszyn, pomnożone przez maksymalny roczny czas pracy, minus konserwacja i inne podobne przerwy w produkcji. Zastosowana metoda jest taka sama jak w przypadku obliczeń mocy produkcyjnych dla przemysłu wspólnotowego.

[11] Zużycie na wolnym rynku definiowane jest jako całkowita wielkość przywozu rozpatrywanego produktu plus całkowita zweryfikowana wielkość sprzedaży na rynku wspólnotowym trzech współpracujących producentów Wspólnoty, którzy produkują na wolny rynek. Patrz także akapit (60).

na rynek Wspólnoty, jeśli środki zostałyby uchylone. Przypomina się, że całkowity eksport współpracujących eksporterów wyniósł 239 ton lub prawie 100 % całkowitego przywozu rozpatrywanego produktu w okresie dochodzenia, a także że współpracujący eksporterzy stanowią zatem prawie cały eksport do Wspólnoty.

7.2. Sprzedaż przez eksporterów z ChRL na rynku krajowym oraz na rynkach w państwach trzecich

(43) Od czasu nałożenia obowiązujących środków eksporterzy chińscy rozwinęli umiejętności wykorzystania rozpatrywanego produktu na dalszym etapie produkcji, głównie w przemyśle narzędziowym (produkcja ze spiekanych węglików).

(44) W okresie dochodzenia około 4846 ton (57 %) z całkowitej produkcji pięciu współpracujących eksporterów było dalej przetwarzanych, podczas gdy 1557 ton (18 %) sprzedawano na rynku krajowym, a 2021 ton (24 %) eksportowano przez współpracujących eksporterów.

(45) Poniższa tabela przedstawia średnie ceny sprzedaży według miejsca przeznaczenia pięciu współpracujących eksporterów w okresie dochodzenia w porównaniu ze średnią ceną sprzedaży przemysłu wspólnotowego:

	Średnia cena sprzedaży/kg (EUR) (CIF)	W porównaniu ze średnią ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie
Sprzedaż krajowa	9,79	- 34 %
Sprzedaż eksportowa do Japonii	11,99	- 20 %
Sprzedaż eksportowa do Stanów Zjednoczonych Ameryki	12,54	- 16 %
Sprzedaż eksportowa do innych krajów południowo-wschodniej Azji	12,33	- 17 %
Sprzedaż eksportowa do Wspólnoty Europejskiej	12,59	- 16 %
Sprzedaż eksportowa do innych miejsc przeznaczenia	12,30	- 18 %

(46) Jak widać powyżej, w interesie chińskich eksporterów byłoby nie tylko wykorzystanie istniejących wolnych mocy produkcyjnych, w celu zwiększenia sprzedaży na rynek wspólnotowy, lecz także przesunięcie przynajmniej części sprzedaży krajowej i sprzedaży do państw trzecich na rynek Wspólnoty; rzeczywiście w porównaniu z cenami, które współpracujący eksporterzy mogą osiągnąć na rynku krajowym, ceny na rynku wspólnotowym sprawiają, iż byłby on rynkiem atrakcyjnym, jeśli pozwolono by wygasnąć obowiązującym środkom antydumpingowym.

(47) Również w porównaniu z chińskim wywozem do innych państw trzecich, takich jak Japonia czy Stany Zjednoczone Ameryki, ceny na rynku wspólnotowym są atrakcyjne, a zatem ryzyko przekierowania handlu na rynek Wspólnoty, w razie wygaśnięcia środków, byłoby duże.

(48) W związku z tym uznano za prawdopodobne, że w razie uchylenia środków znaczne ilości rozpatrywanego produktu byłyby sprzedawane po cenach podcinających średnie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego, powodując tym samym szkodę dla tego przemysłu.

8. Wnioski

(49) Jak odnotowano w akapicie (34), chińscy eksporterzy utrzymują praktyki dumpingowe. Ustalony margines dumpingu w okresie dochodzenia wynosił 31 %, czyli był w przybliżeniu na tym samym poziomie co margines dumpingu ustalony w poprzednim dochodzeniu przeglądowym.

(50) Połączone moce produkcyjne pięciu współpracujących eksporterów wynosiły 10 050 ton w okresie dochodzenia, czyli więcej niż połączone moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego. Ponadto pięciu współpracujących eksporterów miało wolne moce produkcyjne w okresie dochodzenia stanowiące w przybliżeniu 24 % wolnorynkowego zużycia we Wspólnocie.

(51) Jeśli chodzi o ceny eksportowe rozpatrywanego produktu z ChRL w okresie dochodzenia, zauważa się, że średnie ceny sprzedaży na rynek wspólnotowy są atrakcyjnie wysokie dla chińskich eksporterów. Dlatego też uznano, że w razie uchylenia środków zaistniałoby ryzyko utrzymania wyrządzającego szkodę dumpingu. Ponadto, biorąc pod uwagę różnice cenowe stwierdzone w okresie dochodzenia pomiędzy cenami eksportowymi, po których współpracujący eksporterzy sprzedawali rozpatrywany produkt na rynek Wspólnoty, a tymi, po których sprzedawali go do innych państw trzecich, zaistniałoby także prawdopodobieństwo, iż wywóz dumpingowy byłby przekierowany z innych rynków (np. rynku Japonii czy Stanów Zjednoczonych Ameryki) na rynek wspólnotowy, ponieważ ceny we Wspólnocie były wyższe niż te, które stwierdzono na innych głównych rynkach eksportowych.

(52) Podsumowując, wszystkie wskaźniki wskazują na to, iż przywóz na teren Wspólnoty z ChRL po cenach dumpingowych będzie utrzymywany, a w razie uchylenia środków dokonywany w zwiększonych ilościach.

C. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

(53) W okresie dochodzenia rozpatrywany produkt był wytwarzany przez:

– trzech producentów-wnioskodawców, którzy w pełni współpracowali z Komisją w czasie dochodzenia i którzy wytwarzali rozpatrywany produkt na sprzedaż stronom trzecim po cenach określanych przez rynek (dalej wolny rynek);

– jednego innego producenta, który wytwarza na wolny rynek i który poparł skargę, ale nie współpracował w ramach dochodzenia;

– trzech innych producentów, którzy wytwarzali rozpatrywany produkt na potrzeby własne. Jeden z tych trzech producentów współpracował, a pozostali ani nie poparli obecnego dochodzenia, ani też się mu nie sprzeciwili.

(54) Jeśli chodzi o producentów, którzy wytwarzają rozpatrywany produkt na własne potrzeby, produkcja tych przedsiębiorstw w zakresie rozpatrywanego produktu jest wytwarzaniem półproduktu, w całości zużywanego do produkcji wysokowartościowych produktów końcowych; nie sprzedawali oni rozpatrywanego produktu na wolnym rynku.

(55) Rozróżnienie pomiędzy produkcją na własne potrzeby a wolnym rynkiem jest istotne dla analizy sytuacji gospodarczej na rynku wspólnotowym oraz sytuacji przemysłu wspólnotowego, ponieważ produkty przeznaczone na potrzeby własne nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu; w przeciwieństwie do produkcji przeznaczonej do sprzedaży na wolnym rynku, która – jak stwierdzono – bezpośrednio konkuruje z przywozem rozpatrywanego produktu z ChRL; w świetle powyższego uznano, iż sytuacja różni się pomiędzy wolnym rynkiem a produkcją na własne potrzeby.

(56) Produkcja trzech współpracujących producentów Wspólnoty, którzy produkowali na wolny rynek i w pełni współpracowali, stanowiła w przybliżeniu 89 % całkowitej wspólnotowej produkcji rozpatrywanego produktu na wolny rynek w okresie dochodzenia. Ci producenci Wspólnoty stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 oraz art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

D. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

1. Informacje ogólne

1.1. Dane dotyczące przywozu

(57) Źródłem danych dotyczących przywozu były informacje Eurostatu związane z wielkością przywozu objętego kodem CN 2849 90 30 oraz zweryfikowane dane wywozowe od współpracujących eksporterów z ChRL.

1.2 Dane dotyczące przemysłu wspólnotowego

(58) Dane dotyczące przemysłu wspólnotowego uzyskano ze zweryfikowanych odpowiedzi na kwestionariusz trzech współpracujących producentów wspólnotowych, którzy wytwarzali rozpatrywany produkt na sprzedaż na wolnym rynku, a także od współpracującego producenta wytwarzającego rozpatrywany produkt na własne potrzeby.

1.3 Zużycie wspólnotowe

(59) Jawne zużycie rozpatrywanego produktu na wolnym rynku we Wspólnocie zostało ustalone na podstawie:

– całkowitej wielkości przywozu rozpatrywanego produktu na teren Wspólnoty według danych Eurostatu, oraz

– całkowitej zweryfikowanej wielkości sprzedaży trzech współpracujących producentów wspólnotowych produkujących na wolny rynek na potrzeby niezależnych odbiorców na rynku wspólnotowym.

(60) Zużycie wolnorynkowe we Wspólnocie wzrosło o 9 % w rozpatrywanym okresie. Jednakże wzrost ten nie był równy. Po spadku w latach 1998–1999 zużycie wzrosło do roku 2001, kiedy to osiągnęło najwyższą wartość 7949 ton, a następnie znów spadło do 6461 ton w okresie dochodzenia.

	1998	1999	2000	2001	Okres dochodzenia
Zużycie wolnorynkowe (w tonach)	5 947	5 393	6 706	7 949	6 461
1998 = 100	100	91	113	134	109

(61) Znaczący wzrost zużycia wolnorynkowego w latach 2000 i 2001 można częściowo wytłumaczyć większą aktywnością gospodarczą na terenie Wspólnoty, jak również na rynku światowym, a częściowo wprowadzeniem nowego systemu pozwoleń na wywóz w ChRL. Ten drugi czynnik spowodował masowe zakupy (gromadzenie zapasów przez użytkowników) pod koniec roku 2000 oraz w roku 2001 z obawy przed ewentualnym brakiem surowców oraz rozpatrywanego produktu.

2. Przywóz z ChRL

2.1. Wielkość i udział w rynku

	1998	1999	2000	2001	Okres dochodzenia
Wielkość (w tonach)	179	132	212	315	240
1998 = 100	100	73	118	175	134
Udział w rynku	3 %	2 %	3 %	4 %	4 %

(62) Wielkość przywozu z ChRL wykazywała w rozpatrywanym okresie pewne wahania, wzrastając na koniec w porównaniu z rokiem 1998, co jest odzwierciedlone w wyższym udziale w rynku w okresie dochodzenia w porównaniu z rokiem 1998.

2.2. Ceny i podcięcie cenowe

(63) Średnia cena przywozu rozpatrywanego produktu z ChRL w okresie dochodzenia wynosiła 12,59 €/kg, co stanowiło cenę CIF na granicy WE. W celu przeanalizowania podcięcia cenowego średnie ceny ważone rozpatrywanego produktu sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy zostały porównane ze średnimi cenami ważonymi przywozu z ChRL na rynek wspólnotowy w okresie dochodzenia, odpowiednio dostosowanymi w zakresie ceł oraz kosztów poprzywozowych.

(64) Ceny przemysłu wspólnotowego to ceny sprzedaży, zgłoszone w odpowiedziach na kwestionariusz dotyczący sprzedaży we Wspólnocie pierwszemu niezależnemu odbiorcy na poziomie *ex-factory*. Ceny przywozu chińskiego są to ceny zgłoszone

przez współpracujących producentów-eksporterów, którzy wywozili rozpatrywany produkt w okresie dochodzenia.

(65) Na tej podstawie ustalono margines podcięcia cenowego, wyrażony jako odsetek cen przemysłu wspólnotowego; margines ten wynosił około 10 %. Jeśli obecny poziom ceł antydumpingowych zostanie włączony do wyliczeń, podcięcie cenowe nie zachodzi.

3. Wielkość i ceny jednostkowe przywozu i sprzedaży przemysłu wspólnotowego w okresie dochodzenia

Kraj	Wielkość (w tonach)	Średnie ceny sprzedaży (CIF)/kg (EUR)
Stany Zjednoczone Ameryki Północnej	824	17,0
Republika Korei Południowej	217	16,1
Kanada	181	14,8
Izrael	159	13,6
Szwajcaria	54	15,3
Przemysł wspólnotowy	4 154	14,92

(66) W porównaniu z przywozem z innych państw trzecich ceny przywozu pochodzącego z ChRL (tj. średnio 12,59 EUR/kg) były znacznie niższe; w tych okolicznościach istnieje wyraźne prawdopodobieństwo, że w razie uchylenia środków, przywóz rozpatrywanego produktu pochodzącego z ChRL będzie coraz powszechniejszy, kosztem wywozu innych państw trzecich do Wspólnoty, oraz iż przywóz ten będzie dokonywany po cenach dumpingowych.

E. SYTUACJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(67) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie sytuacji przemysłu wspólnotowego obejmowało ocenę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych mających znaczenie dla stanu przemysłu od 1998 r. (rok bazowy) do okresu dochodzenia; dane dotyczące przemysłu wspólnotowego przedstawiają zebrane informacje trzech współpracujących producentów Wspólnoty, chyba że zaznaczono, iż jest inaczej.

1. Produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych oraz zapasy

(68) Moce produkcyjne ustalono na podstawie maksymalnej godzinowej wydajności zainstalowanych maszyn, pomnożonej przez roczny maksymalny czas pracy, minus konserwacja oraz inne podobne przerwy w produkcji. Moce produkcyjne wzrosły w rozpatrywanym okresie o 22 %.

	1998	1999	2000	2001	Okres dochodzenia
Produkcja (w tonach)	5 494	5 150	5 606	6 528	5 554
Indeks	100	94	102	119	101
Moce produkcyjne (w tonach)	6 838	6 848	7 799	8 030	8 310
Indeks	100	100	114	117	122
Wykorzystanie mocy produkcyjnych w %	80,3%	75,2%	71,9%	81,3%	66,8%
Indeks	100	94	90	101	83
Zapasy (w tonach)	996	1 133	1 189	834	1 688
Indeks	100	114	119	84	169
Zapasy jako % produkcji	18 %	22 %	21 %	13 %	30 %
Indeks	100	122	117	72	167

(69) Produkcja przemysłu wspólnotowego wzrosła w rozpatrywanym okresie o 1 %. Jednakże ten niewielki wzrost nie przebiegał równomiernie. Po spadku o 6 % w roku 1999 w latach 1999–2001 produkcja wzrosła o 27 %. W końcu, w okresie dochodzenia, produkcja wróciła do poziomu, który był nieznacznie wyższy od poziomu z roku 1998.

(70) Powody wzrostu produkcji oraz mocy produkcyjnych w latach 2000 i 2001 wyjaśniono w akapicie (61). Gwałtowny skok w światowym popycie na rozpatrywany produkt, który to popyt wynikał z większej aktywności gospodarczej na rynku światowym, a także z wprowadzenia nowego systemu pozwoleń na wywóz w ChRL, uruchomił inwestycje w moce produkcyjne, zwłaszcza w latach 2000 i 2001, czego skutkiem było zwiększenie mocy produkcyjnych o 22 % w rozpatrywanym okresie.

(71) Spadek wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie dochodzenia w porównaniu z latami poprzednimi można wytłumaczyć nagłym spadkiem popytu na rozpatrywany produkt w okresie dochodzenia; podczas gdy moce produkcyjne zwiększyły się, w oparciu o założenie stałego silnego popytu na rynku, tendencja ta nie utrzymała się, ponieważ w okresie dochodzenia odbiorcy ograniczyli zakupy, aby obniżyć poziom zapasów. W rezultacie produkcja w okresie dochodzenia była mniej więcej na tym samym poziomie co w roku 1998.

(72) Zapasy pozostawały na względnie stałym poziomie w stosunku do produkcji i sprzedaży aż do roku 2000. W 2001 r. zapasy obniżyły się z powodu dużego popytu.

W okresie dochodzenia, z powodu nieoczekiwanego spadku popytu światowego, wzrosła ilość zapasów przemysłu wspólnotowego, osiągając poziom 30 % produkcji, w porównaniu z 18 % w roku 1998. Zwykły poziom zapasów dla tej gałęzi przemysłu wynosi około 20 % produkcji.

2. Wielkość sprzedaży, ceny, udział w rynku oraz wielkość sprzedaży na rynki eksportowe

(73) Poniższe dane liczbowe przedstawiają wielkość oraz ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego niezależnym odbiorcom na terenie Wspólnoty, udział w rynku wspólnotowym oraz wielkość sprzedaży na rynki eksportowe.

	1998	1999	2000	2001	Okres dochodzenia
Wielkość sprzedaży na rynku wspólnotowym (w tonach)	3 662	3 702	4 353	4 164	4 154
Udział w rynku wspólnotowym	62%	69%	65%	52%	64%
Średnie ceny sprzedaży (EUR)	14,27	13,65	13,70	17,10	14,92
Wielkość sprzedaży na rynki eksportowe (w tonach)	1 367	1 118	1 470	1 955	1 696
Całkowita wielkość sprzedaży (w tonach)	5 029	4 820	5 823	6 119	5 850

(74) Wielkość sprzedaży na rynku wspólnotowym wykazuje niewielki wzrost w rozpatrywanym okresie; ilości sprzedane w okresie dochodzenia były o 13 % większe od poziomu z roku 1998. Ogólnie przemysł wspólnotowy zyskał nieznacznie kosztem przywozu, zwiększając udział w rynku z 62 % w roku 1998 do 64 % w okresie dochodzenia.

(75) Z wyjątkiem roku 2001 średnia cena sprzedaży przemysłu wspólnotowego pozostawała stosunkowo stabilna, wynosząc w okresie dochodzenia o 5 % więcej niż w 1998 r.; w roku 2001 średnia cena sprzedaży wzrosła do 17,10 EUR, ale następnie spadła w okresie dochodzenia do 14,92 EUR;

(76) Wielkość sprzedaży eksportowej również wzrosła w rozpatrywanym okresie; ilości sprzedane wzrosły od roku 1998 do okresu dochodzenia o 24 %, a ich szczytowe wartości przypadły na rok 2001. Wyrażona jako odsetek całkowitej sprzedaży sprzedaż eksportowa stanowiła ok. 25–30 % całkowitej sprzedaży w rozpatrywanym okresie.

(77) Całkowita wielkość sprzedaży wzrosła o 16 % od roku 1998 do okresu dochodzenia, a jej szczytowe wartości przypadły na rok 2001 z powodów wyjaśnionych w akapicie (61).

3. Rentowność, zwrot z nakładów (z aktywów) oraz przepływy pieniężne

	1998	1999	2000	2001	Okres dochodzenia
Rentowność sprzedaży w WE	7,9 %	5,9 %	3,3 %	10,9 %	1,4 %
Stopa zwrotu z aktywów	4,5 %	2,8 %	2,5 %	6,7 %	1,0 %
Przepływy pieniężne (mln EUR)	8 596	6 932	6 559	13 798	5 399

(78) Z wyjątkiem roku 2001, który, jak wyjaśniono powyżej, był wyjątkowy, wskaźniki gospodarcze (rentowność, zwrot z nakładów oraz przepływy pieniężne) wykazują, iż przemysł wspólnotowy doświadczył pewnego pogorszenia sytuacji w zakresie marginesów zysku, zwrotu oraz przepływów pieniężnych generowanych sprzedażą na rynku wspólnotowym.

(79) Czynnikiem, który przyczynił się do utraty rentowności w okresie dochodzenia, była czasowa utrata głównego kontraktu na dostawy jednego z producentów Wspólnoty oraz spadek sprzedaży, przynajmniej częściowo spowodowany zużywaniem przez użytkowników zapasów, które zgromadzili w roku 2001 z obawy przed ewentualnymi brakami. Istnieją także dowody, że znaczne wahania ceny głównego surowca (parawolframianu amonu), którego większość pochodzi z Chin, wpłynęły na rentowność tych producentów ze Wspólnoty, którzy są zależni od zakupu tego towaru na otwartym rynku.

4. Inwestycje i zdolność do podnoszenia kapitału

	1998	1999	2000	2001	Okres dochodzenia
Inwestycje (w mln EUR)	2 685	2 395	3 081	3 062	1 264

(80) Poziom inwestycji był stosunkowo stabilny w latach 1998–2001; regularnie inwestowano w ulepszenia techniczne procesu produkcyjnego oraz inne związane z nim instalacje. Jednakże w okresie dochodzenia poziom inwestycji znacząco zmalał z powodu niskiego poziomu zwrotu ze sprzedaży na rynku wspólnotowym.

(81) W rozpatrywanym okresie, włącznie z okresem dochodzenia, przemysł wspólnotowy był zdolny do gromadzenia kapitału, czy to od zewnętrznych usługodawców finansowych czy od spółek dominujących.

5. Zatrudnienie, wydajność oraz płace

	1998	1999	2000	2001	Okres dochodzenia
Liczba pracowników	464	455	456	474	460
Koszty zatrudnienia (w tys. EUR)	22 223	21 563	22 591	24 188	23 928
Wydajność (liczba ton na 1 zatrudnionego)	11,84	11,32	12,29	13,77	12,07

(82) Liczba zatrudnionych zmalała nieznacznie w rozpatrywanym okresie. Całkowite koszty zatrudnienia były stosunkowo stabilne do roku 2000, następnie w roku 2001 wzrosły i pozostały na wyższym poziomie w okresie dochodzenia. W rozpatrywanym okresie koszty zatrudnienia wzrosły o 8 %, co stanowi zwykły wzrost płac.

(83) Wydajność wzrosła o 2 % od roku 1998 do okresu dochodzenia, wraz ze wzrostem produkcji. Co więcej, przemysł wspólnotowy był w stanie zwiększyć produkcję w latach 2000 i 2001, nie zwiększając znacząco zatrudnienia, co wynikało z lepszej wydajności w tych latach; jednakże należy zauważyć, że na poziom wydajności wpływa nie tylko sam poziom produkcji, lecz także różny sposób łączenia produktów w różnych latach.

6. Wielkość marginesu dumpingu oraz ożywienie po poprzednim dumpingu

(84) W rozpatrywanym okresie wzrosły wielkość oraz udział w rynku przywozu dumpingowego z ChRL; jednakże oba te czynniki pozostały relatywnie niewielkie w stosunku do rozmiaru wolnego rynku (stanowiąc tylko 4 % zużycia na wolnym rynku). Niemniej jednak, z powodu wielkości marginesu dumpingu (31 %), jak również czynników zewnętrznych, takich jak wahania cen głównego surowca (parawolframianu amonu) oraz czasowa utrata głównego kontraktu na dostawy, a także pomimo generalnie stabilnego popytu na rozpatrywany produkt, przemysł wspólnotowy doświadczył pewnego spadku poziomu wydajności (10 %) oraz innych wskaźników finansowych, określonych w akapicie (78).

7. Produkcja na własne potrzeby

(85) Ustalenia dotyczące niektórych wskaźników ekonomicznych odnoszących się do przemysłu wspólnotowego zostały porównane z danymi dostarczonymi przez współpracującego producenta Wspólnoty, który produkował wyłącznie na własne potrzeby, w celu przedstawienia pełniejszego obrazu sytuacji producentów wspólnotowych. Ustalenia odnoszące się do tego producenta są następujące (dane w postaci zindeksowanej, zważywszy, iż ustalenia dotyczą tylko jednego przedsiębiorstwa):

	1998	1999	2000	2001	IP
Produkcja	100	92	108	98	73
Moce produkcyjne	100	116	116	116	116
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	100	99	99	94	57
Zapasy	100	328	360	449	331
Inwestycje	100	2	1	75	1
Zatrudnienie	100	100	97	97	87
Koszty zatrudnienia	100	110	110	117	109
Wydajność	100	92	111	101	84

(86) Moce produkcyjne wzrosły o 16 % w latach 1998–1999, a następnie pozostały stabilne. Produkcja spadła o 27 % w rozpatrywanym okresie, wahając się pomiędzy indeksem 92 a indeksem 108. Wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 6 % w latach 1998–2001, a następnie o dalszych 39 % w okresie dochodzenia, wraz ze spadkiem produkcji. Zapasy wzrosły ponadtrzykrotnie w rozpatrywanym okresie, chociaż skala tego wzrostu częściowo odzwierciedla niskie zapasy w 1998 r. Ważniejsze inwestycje zostały podjęte w 1998 i 2001 r.; Zatrudnienie pozostawało dość stabilne, aż do roku 2001, jednak spadło o 10 % w okresie dochodzenia; koszty zatrudnienia wzrosły do indeksu 117 do roku 2001, ale potem spadły do indeksu 109 w okresie dochodzenia. Wydajność wahała się pomiędzy indeksem 92 i indeksem 111 od roku 1998 do 2000, ale spadła do indeksu 84 w okresie dochodzenia, wraz ze spadkiem produkcji i pomimo spadku zatrudnienia w roku dochodzenia.

(87) Rozpatrywany produkt był sprzedawany wewnętrznie po cenie transferowej. Ceny transferowe uznano za niewystarczająco ściśle oparte na rzeczywistych cenach rynkowych, aby uznać je za odzwierciedlające ceny rynkowe; do ustalenia wartości rynkowej podlegającego transferowi rozpatrywanego produktu nie przyczyniłaby się także analiza podziału różnych kosztów związanych z produkcją produktu końcowego; dlatego też analiza rentowności, zwrotu z inwestycji oraz przepływów pieniężnych w odniesieniu do produkcji na własne potrzeby nie została uznana za wiarygodny wskaźnik. Zdolność przedsiębiorstwa, będącego częścią większej grupy, do gromadzenia kapitału się nie pogorszyła .

(88) Ponieważ stwierdzono, iż przywóz nie konkuruje bezpośrednio z rozpatrywanym produktem wytwarzanym na własne potrzeby, pomimo wielkości marginesu dumpingu, uznano, iż przywóz dumpingowy oraz środki nie mają znaczącego wpływu na producentów wytwarzających na własne potrzeby.

(89) Generalnie sytuacja w produkcji na własne potrzeby była podobna do tej na wolnym rynku, aczkolwiek w przypadku produkcji, zatrudnienia oraz wydajności tendencje

były bardziej negatywne; dlatego też włączenie rynku zmonopolizowanego nie miałoby wpływu na ogólne wnioski odnoszące się do wolnego rynku.

8. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu wspólnotowego

(90) Pomimo obowiązujących przez jakiś czas środków oraz pomimo generalnie stabilnego popytu na rozpatrywany produkt przemysł wspólnotowy doświadczył w rozpatrywanym okresie pewnego pogorszenia sytuacji w zakresie marginesu zysku oraz innych wskaźników finansowych. Poprzez ograniczenie wzrostu cen w rozpatrywanym okresie przemysł wspólnotowy zdołał zwiększyć sprzedaż oraz udział w rynku; stało się to jednak kosztem rentowności W okresie dochodzenia przemysł był nieznacznie powyżej punktu równowagi, chociaż ten wynik trzeba zestawić z wynikiem w roku 2001, który był rokiem wyjątkowym; podczas gdy nieuczciwy skutek dumpingu jest kompensowany poprzez cło, istnieją dowody, iż silne wahania ceny głównego surowca (parawolframianu amonu), którego większość pochodzi z ChRL, wpłynęła negatywnie na rentowność tych producentów Wspólnoty, którzy zależni są od zakupu tego towaru na otwartym rynku.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO UTRZYMANIA SIĘ SZKODY

(91) W świetle powyższego i ze szczególnym uwzględnieniem akapitu (66) uważa się za prawdopodobne, iż przemysł wspólnotowy stanąłby w obliczu jeszcze większego nacisku ze strony zwiększonej wielkości dumpingowego wywozu rozpatrywanego produktu z ChRL, jeśli dopuści się do wygaśnięcia środków. Zwiększona nieuczciwa konkurencja ze strony dumpingowego przywozu najprawdopodobniej prowadziłaby do dalszego pogarszania się sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego. Wnioskuje się zatem, iż uchylenie środków wedle wszelkiego prawdopodobieństwa spowodowałoby utrzymanie się szkody dla przemysłu wspólnotowego.

G. INTERES WSPÓLNOTOWY

1. Uwagi ogólne

(92) Zbadano, czy istnieją przekonujące dowody, które mogłyby prowadzić do wniosków, iż utrzymanie obecnych środków nie leży w interesie Wspólnoty. W tym celu, zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ustalenie interesu Wspólnoty zostało oparte na ocenie interesu wszystkich stron zainteresowanych, tj. interesu przemysłu wspólnotowego, innych producentów Wspólnoty, importerów-handlowców, jak również użytkowników rozpatrywanego produktu. W celu przeprowadzenia tej analizy wszystkie znane zainteresowane strony były proszone o informacje.

(93) Należy przypomnieć, że w poprzednim dochodzeniu przyjęcie środków uznane zostało za niepozostające w sprzeczności z interesem Wspólnoty. Ponadto fakt, iż obecne dochodzenie jest przeglądem już istniejących środków antydumpingowych, pozwolił na ocenę wszelkiego niezamierzonego negatywnego wpływu obecnych środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

(94) Sprawdzono, czy pomimo wniosków o prawdopodobieństwie utrzymania przynoszącego szkodę dumpingu nie istnieją przekonujące powody, które prowadziłyby do konkluzji, iż w tym konkretnym przypadku utrzymanie środków nie leży w interesie Wspólnoty.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

(95) Przypomina się, że zostało ustalone, iż istnieje prawdopodobieństwo utrzymywania dumpingu odnośnie do rozpatrywanego produktu pochodzącego z ChRL i że istnieje ryzyko utrzymywania się szkody dla przemysłu wspólnotowego, powstałej wskutek tego przywozu. W interesie przemysłu wspólnotowego leży uniknięcie szkody, w osiągnięciu czego powinno pomóc utrzymanie środków; dlatego też w interesie przemysłu wspólnotowego leży utrzymanie środków przeciw dumpingowemu przywozowi z ChRL.

3. Interes niezwiązanych importerów i handlowców

(96) Od importerów i handlowców nie otrzymano żadnej odpowiedzi. Brak współpracy ze strony importerów i handlowców sugeruje, że utrzymanie środków nałożonych na przywóz z ChRL nie miałby żadnego znaczącego wpływu na sytuację niepowiązanych wspólnotowych importerów i handlujących rozpatrywanym produktem; jest to zgodne z ustaleniami poprzednich dochodzeń.

4. Interes użytkowników

(97) Wspólnotowi użytkownicy rozpatrywanego produktu to głównie producenci elementów ze stopów twardych, którzy wykorzystują rozpatrywany produkt jako surowiec. Niektórzy z użytkowników to więksi międzynarodowi producenci, którzy głównie korzystają z własnej produkcji węglika wolframu jako surowca (zużycie własne), podczas gdy inni użytkownicy (głównie mniejsi producenci) kupują rozpatrywany produkt albo od eksporterów, albo od przemysłu wspólnotowego.

(98) Jeśli chodzi o interes dużych międzynarodowych producentów, brak ich poparcia, jak i sprzeciwu sugeruje, że utrzymanie środków nałożonych na przywóz z ChRL nie miałoby znaczącego wpływu na ich sytuację we Wspólnocie.

(99) Jeden z małych producentów narzędzi odpowiedział na kwestionariusz. Około 90 % dostaw węglika wolframu tego producenta pochodzi od przemysłu wspólnotowego. Producent wyraził obawę, iż w razie utrzymania środków nastąpi wzmocnienie pozycji przemysłu wspólnotowego w stosunku do użytkowników, gałęzi przemysłu, która według tego użytkownika jest podzielona, i mocniej uzależni użytkowników od przemysłu wspólnotowego jako źródła dostaw. Chociaż jednak przemysł wspólnotowy zdominował 64 % rynku UE i jest ważnym źródłem dostaw, nie jest źródłem dostaw jedynym. W okresie dochodzenia czterech producentów w UE konkurowało w zakresie sprzedaży na rynku unijnym. Ponadto istnieje konkurencja ze strony przywozu z ChRL oraz innych krajów, które miały razem 36 % rynku w zakresie rozpatrywanego produktu w okresie dochodzenia; dlatego też uznaje się, że istnieje kilka alternatywnych źródeł dostaw na rynku UE i że obawy tego użytkownika są bezpodstawne.

(100) Zważywszy, że przedłużenie środków może dopomóc w utrzymaniu pozycji przemysłu wspólnotowego w stosunku do użytkowników, istnieją odpowiednie alternatywne źródła dostaw. Jeśli środki wygasną, istnieje wyraźne ryzyko, iż przemysł wspólnotowy wypadnie z rynku i użytkownicy stracą ważne źródło dostaw.

5. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

(101) W związku z powyższym utrzymanie nałożonych środków nie wydaje się sprzeczne z interesem Wspólnoty. Przeciwnie, o ile pozwoli to przemysłowi wspólnotowemu aktywnie działać na rynku Wspólnoty, pomoże to utrzymać różne źródła dostaw dla użytkowników.

H. WNIOSKI

(102) Dochodzenie wykazało, że eksporterzy w ChRL utrzymywali praktyki dumpingowe w okresie dochodzenia. Wykazano również, że rynek wspólnotowy jest rynkiem atrakcyjnym dla chińskich eksporterów, biorąc pod uwagę poziom cen dla odbiorców krajowych oraz na innych rynkach eksportowych; dlatego też prawdopodobne jest, że na rynek wspólnotowy trafiłyby znaczne ilości dumpingowego przywozu, jeśli środki zostałyby uchylone.

(103) Sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego, odzwierciedlona w spadku rentowności, zwrotu z inwestycji i przepływów pieniężnych w rozpatrywanym okresie, najprawdopodobniej pogorszyłaby się, gdyby środki zostały uchylone, ponieważ na rynek wspólnotowy zaczęłyby napływać zwiększone ilości dumpingowego przywozu z ChRL.

(104) Zważywszy na interes wspólnotowy, stwierdza się, że nie istnieją przekonujące powody, aby nie nakładać środków antydumpingowych na przywóz rozpatrywanego produktu pochodzącego z ChRL.

(105) Utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych w stosunku do przywozu węglika wolframu oraz stapianego węglika wolframu pochodzących z ChRL uznaje się zatem za stosowne.

I. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(106) Wszystkie strony zostały powiadomione o istotnych faktach oraz okolicznościach, na podstawie których zalecono utrzymanie obowiązujących środków. Określony został również termin, w którym strony mogą składać oświadczenia po ujawnieniu decyzji. Nie otrzymano żadnych uwag, które zmieniałyby powyższe wnioski.

(107) Z powyższego wynika, iż środki antydumpingowe, przewidziane w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, mające zastosowanie w przypadku przywozu rozpatrywanego produktu pochodzącego z ChRL, powinny zostać utrzymane,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węglika wolframu oraz stapianego węglika wolframu objętych kodem CN 2849 90 30 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto franco na granicy Wspólnoty przed ocleniem wynosi 33 %.

3. Jeśli nie określono inaczej, stosuje się obowiązujące postanowienia dotyczące ceł.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia

W imieniu Rady
Przewodniczący